

Itt vannak

már az első hadifoglyok, akiket a reakció, az ellenforradalom ügynökei már annyszor „elkönyveltek”. Itt vannak közöttünk azok, akikről a suttogó propaganda „biztos értesülések” alapján azt terjesztette, hogy Szibéria ölbányái-ban, vagy a nagy orosz steppéken ötven fokban hidegben éhen és szomjan pusztultak el. Itt vannak, hazajöttek és minden első meggyónulásuk azt bizonyítja, hogy tudják, kik voltak ellenségei. Kik voltak azok, akik elcipelték őket otthonukból egy igazságtalan háborúba a békeszerető Szovjetunió ellen. Egészségesen, tettekre készen érkeztek meg fiaink és látják, hogy egy más világba, egy más országba érkeztek meg, mint ahonnan elhurcolták őket a Horthy tisztok, akik nem is tekintették embernek a legénységet, hanem csak eszköznek osztályuralmuk fenntartására. Látják, hogy ez az ország mindörökké és visszavonhatatlanul azoké, akik békésen dolgoznak maguknak és a köznek. Látják, hogy a magyar nép egyszer s mindenkorra szűnt ott azokkal, akik ezer esztendő keresztlé csak elnyomták a kisálmányoltak fiait. Egy olyan országba érkeztek meg, amelyben minden ember, legyen az munkás, paraszt vagy értelmiségi, nyugodt öntudattal elmondhatja magáról: én vagyok a tulajdonosa és birtokosa ennek az országnak. Nincsenek kiválasztottak, nincsenek kasztok, különbségtétel, csupán aszerint van, hogy ki milyen mértékben erősíti a magyar népi demokráciát, ki milyen mértékben járul hozzá a magyar munkahelyén az ország társadalmi, politikai és gazdasági felemelkedéséhez. De hogy ezt látják, abban nagy része van annak, hogy megismerkedtek a világ leghaladottabb társadalmi rendszerével, megismerkedtek a szocialista Szovjetunióval, amely nemcsak felszabadította országunkat a fasiszta banditáktól, hanem lehetőséget adott arra, hogy a porig sújtott magyar állam újjászüllessen és önálló, független, nemzeti életet teremtsen földünkön.

Új emberként, más emberként tértek azonban vissza a várva-vártak, látják az események mögötti összefüggéseket, elsősorban azt, hogy a magyar nép az ajándékba kapott szabadsággal élni tudott. Meleg szeretettel köszöntjük a hazatérteket abban a biztos hitben, hogy velük együtt, mint a jövő elmunkásaival, fogjuk kitűzött céljainkat a legrövidebb időn belül megvalósítani (a. gy.)

„Mennyire megerősödött a fiunk”

Makkegészségesen, telve hálával a Szovjetunió iránt, érkeznek meg szegedi hadifoglyaink

Boldog izgalom, aggodás, bizakodás tükröződik az arcokon, munkások, paraszt-asszonyok várakoznak türelmetlenül a nagyállomás peronján. Két óra közeledik, valahol távol már hangzik a vonatfüty. Jönnek! Még senki sem tudja, ma jön-e az, akit vár, de azért kilátogatott, hogyan is tudna otthon ülni, amikor szeretettje már elindult hazafelé. Kora hajnaltól kezdve érkeznek, ki személyvonaton, ki teherkocsin, ki a vagon tetején, ahová éppen fel tudott kapaszkodni. A hozzátartozók türelmesen várnak, hátha ezzel a vonattal jön a régóta nélkülözött férj, fiu, apa, testvér.

A vonat feltűnik a kanyarban, az MND Sz éjjelnappal készenlétben álló asszonyai és a Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetsége alsóvárosi csoportjának megbízottai a vágányokra sietnek. Az ablakokból kezek lengenek. Fiatalasszony áll mellettünk, Takács Józsefné, kézenfogva vezető hat éves kislányát, Terikét.

— Szegény nem is ismeri édesapját! — mondja —, 16 hónapos volt, amikor elvitték a frontra. Csak képekről ismeri.

— Ugy érzem, ma megjön — teszi hozzá, amint a vonat lassítva közeleg. — Ez az egy perc hosszabb, mint a négy év volt.

A vonat megáll és az első között szélesvállu, kezekarcu, mosolygós szemű férfi száll le. Terike elszakítja magát anyukától és kitért karokkal szalad felé.

— Édesapa, édesapa! Csakhamar az asszony is a napbarnított karok között van. Takács József Radnai-utca 4. alatti lakos, aki egyébként az egyetem gazdasági hivatalának altisztje, már meséli élményeit. Sokan állják körül.

— Brigádparancsnok voltam Moszkvában, a hármaskörben. Munkánkat igen megbecsülték. Később kiutalt a reumám, kórházba vittek, hónapokon keresztül féltő gondnal ápoltak.

— És mit ettek? — kérdi valaki aggodva.

— Gyomorbeteg voltam — feleli —, de három év alatt semmi sem ártott meg, pedig egy falatot sem ettem a kiutalt mennyiségen kívül. Majdnem azt mondhatom, hogy többet és jobbat kaptunk, mint az ottaniak. Életünk fogytáig hálások leszünk a Szovjetunió népének!

maguk is magyar hadifoglyok —

megismertették őket a népi demokrácia, a szocializmus alapfogalmaival, milyen ország az, amelyben élnek, de már az is, melybe hazatérnek.

Boldogan indul a kis család hazafelé. Kissé odébb a fiatal Talla Gyula férfitársát (Szeged, Óhalom-u. 1b.) állja körül édesapja, aki régi kommunista munkás, valamint édesanyja és öt testvére. Elmondja, hogy a lubercei vagongyárban dolgozott harminclagu magyar fogolybrigádban. A munkaversenyben mindig vezetett az üzeme, a hadifoglyokkal teljesen egyenrangúan bántak, a többletmunkát mindig bőségesen megfizették.

A szegedi és környéki hazatértek névsora

Kedden ezenkívül a következő szegedi és szeged-környéki hadifoglyok érkeztek a szegedi nagyállomásra: **SZEGED:** Polesz József, Csizik Ferenc, Pálfi Balázs, Szekeres Imre, Dobó Mihály, Blahó György, Bálint Lajos, Kurucz István, Szabó László (Kálvária-u. 20.). **CSORVA:** Rácz Ferenc, **DOMASZEK:** Pintér István.

— A szovjet munkások részéről soha nem látott munkatempót és lelkesedést tapasztaltunk — mondja csillogó szemmel. — Példájukat igyekeztünk mi is követni. Így kell építeni az országot! — Ő is egyébként csattanó egészségnek örvend. Elmondja, hogy

a táborban 240 fogoly közül csak egy betegedett meg, a többi mind makkegészségesen tért haza.

Édesanyja büszkén megjegyzi:

— Mennyire megerősödött a fiunk!

A várostanyai Temesvári András az alagsorban ebédel, cigarettát kap. Itt várja meg a délutáni kisvonatot. Leventeként vitték el 17

éves korában. Mezőgazdasági (gépgyárban) dolgozott odakint, neki sincs semmi panasa. Büszkén mondja el, hogy üzeme gyakran 600—700 százalékos túlteljesítményt ért el. De nem volt hiányuk rubelben sem.

— Csak már indulna az a vonat! Öreg szüleim várnak otthon — mondja türelmetlenül.

A többi várakozó szétoszlak. Nem csalódottan, bizakodva. Talán holnap, talán holnapután, de már napok kérdése, hogy ők is átölthessék azt, akit oly régóta nélkülöztek.

A Szovjetunió visszaadja valamennyit hazájuknak, hogy már övéik körében vehessék kezükbe a szerszámot és építhessék a népi demokráciát.

következők érkeztek: **SZEGED:** Gyuris Sándor, Hegedüs Andor, Pálm Gyula, Sári János, dr. Szilágyi Jenő. **KISKUNDOZSMA:** Gyuris Mihály, Komáromi István. Ők is rövidesen hazatérnek. Sári János és Hegedüs Andor szegedi hadifoglyok hozzátartozói jelentkeznek Arany János-utca 2. alatt

Megfosztják állampolgárságuktól és vagyonuktól a hűtlen szökevényeket

Elfogadta a Haz a belügy, kormány törvényjavaslatát

Az országgyűlés keddi ülésén megkezdte a külföldön tartózkodó egyes személyeknek állampolgárságuktól való megfosztásáról és vagyonuk elkobzásáról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Földes Mihály (MKP) előadó hangsúlyozta, hogy

a javaslat a gazdasági és politikai kártevőket akarja megfosztani attól a nemzetiségtől, hogy magyar állampolgárokként folytassák külföldön a magyar állam elleni üzemüket.

Mindazok, akik nepelienes, politikai vagy gazdasági cselekmények következményei elől külföldre távoztak és hivatalos felszólításra sem térnek vissza, nem érdemelnek kíméletet. A külföldön tartózkodók állampolgárságukat és vagyonukat csak akkor veszítik el, ha magatartásuk sérti a magyar állam érdekeit, de még ebben az esetben is az állampolgárságtól való megfosztást megelőzi a visszatérésre való felhívás. A javaslat nem

alkalmazza a kollektív elmarasztalást, sőt kifejezetten utal az egyéni elbírálás szükségességére. Ilyenfajta jogi érzéket és önmérsékletet a letűnt rendszer sohasem tanusított.

Dobentei Károlyné (MKP) hangsúlyozta, a magyar dolgozó nép azért üdvözli különös örömmel ezt a javaslatot, mert megfelelő eszközt lát benne nemcsak a politikai, hanem a gazdasági kártevők elleni eljárásra is.

Vaszkó Mihály (kisgazda) hangsúlyozza: a magyar népnek elemi joga és a törvényhozásnak kötelessége, hogy kiközösítse soraiból a né aprulót.

Jusztusz Pál (SzDP) leszögezte, hogy

a demokratikus jogok csak a demokrácia híveit illetik meg, de nem járnak a demokrácia ellenségeinek.

Ebből nyilvánvaló, hogy a magyar demokratikus magyarköztársaság állampolgarsága nem illeti meg azt, aki minden módjában állót elkövet a magyar demokra-

tikus köztársaság ellen.

Ezután Szebenyi Endre államtitkár hangsúlyozta: törvényjavaslatát nem büntetni akarunk, ellenkezőleg

megszerezni mindent arra, hogy mindenkivel szájfőjön és részvételével dolgozzon a munkájában

A visszatérésre való felhívást háromszor teszik közzé a hivatalos lapban és ha akkor sem jön vissza az illető magyar állampolgár, akkor az önkormányzat a róla, hogy megfosztják-e állampolgárságától vagy sem

A Haz a törvényjavaslatot, általánosságban, majd részleteiben is elfogadta.

A Haz legközelebbi ülésén szerdán döntött tartja. Napirendjén szerepel az egyéni villamosművek energiateljesítményének és távvezetékeinek adatai tulajdonba vételéről, valamint a villamosenergia-gazdálkodással kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló kártalanítás meghosszabbítására vonatkozó törvényjavaslat tárgyalása.